

Sygn. akt V GC 545/12

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

zaoczny w stosunku do pozwanych: M. K., Z. L., S. R.

Dnia 1 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Skowron
-----------------	--------------------

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2013 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa (...) Państwowe S.A. w W.

przeciwko M. K., P. D., Z. L., S. R.

o zapłatę kwoty 43.822,35 zł

I. zasądza od pozwanych: M. K., P. D., Z. L., S. R. solidarnie na rzecz powoda (...) Państwowe S.A. w W. kwotę 43.822,35 zł (czterdzieści trzy tysiące osiemset dwadzieścia dwa złote trzydzieści pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 5.201,80 zł od dnia 12.07.2002 r. do dnia zapłaty,

- 7.138,31 zł od dnia 12.08.2002 r. do dnia zapłaty,

- 7.138,31 zł od dnia 12.09.2002 r. do dnia zapłaty,

- 7.138,31 zł od dnia 12.10.2002 r. do dnia zapłaty,

- 7.138,31 zł od dnia 12.11.2002 r. do dnia zapłaty,

- 7.138,31 zł od dnia 12.12.2002 r. do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo w zakresie odsetek oddala,

III. zasądza od pozwanych: M. K., P. D., Z. L., S. R. solidarnie na rzecz powoda (...) Państwowe S.A. w W. kwotę 4.609 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 2400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

IV. wyrokowi w punktach I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w stosunku do pozwanych M. K., Z. L., S. R..

Sygn. akt V GC 545/12

UZASADNIENIE

Powód (...) Państwowe S.A. w W. w pozwie wniesionym w dniu 16.03.2012 r. przeciwko pozwanym: M. K., P. D., Z. L., S. R. domagał się zasądzenia od pozwanych solidarnie na swoją rzecz kwoty 43.822,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami licznymi poszczególnych kwot częściowych od dat wskazanych w petitum pozwu do dnia zapłaty. Nadto domagał się zasądzenia od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż uzyskał tytuł wykonawczy przeciwko spółce (...) sp. z o.o. w L. w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w dniu 13.10.2009 r. W orzeczeniu tym sąd zasądził od strony pozwanej (...) sp. z o.o. w L. kwotę dochodzoną niniejszym pozwem, nadto powód domagał się zasądzenia od pozwanych solidarnie kosztów procesu uwzględnionych w powyższym postępowaniu upominawczym. Wskazał, iż w okresie wymagalności roszczenia pozwani byli członkami zarządu powyższej spółki, którzy mimo wezwań do zapłaty nie uregulowali zadłużenia. Powód podał ponadto, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w L. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec bezskuteczności egzekucji wobec spółki w dniu 21.03.2011 r. Jako podstawę prawną swojego roszczenia powód wskazał art. 299 § 1 ksh, statuujący odpowiedzialność członków zarządu za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Pozwani: M. K., Z. L. nie złożyli odpowiedzi na pozew, zaś odpowiedź na pozew złożona przez S. R. została zwrócona z powodu niezuzupełnienia braków formalnych w terminie. W stosunku do pozwanych M. K., Z. L. i S. R. wydano wyrok zaoczny.

Pozwany: P. D. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i podniósł, iż nakaz zapłaty został wydany w dacie, kiedy nie był już członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o. w L. i nie mógł wnieść sprzeciwu. Zarzucił, iż nakaz zapłaty został wydany po 3 letnim upływie „od terminu zapadalności zapłaty spornych należności”. Podniósł, iż dokumenty dotyczące spornych należności były przechowywane do końca 2008 r., zatem wystąpienie z pozwem w październiku 2009 r. uniemożliwiało obronę w tamtym procesie.

W piśmie procesowym z dnia 07.12.2012 r. powód podtrzymał żądanie pozwu oraz wskazał, iż zarzut przedawnienia roszczenia w stosunku do członków zarządu spółki podniesiony przez P. D. jest niezasadny wobec treści art. 422¹ § 1 kc. Podał, iż z postanowienia komornika sądowego, doręczonego powodowi w dniu 25.03.2011 r. dowiedział się o bezskuteczności egzekucji, zatem przedawnienie przedmiotowego roszczenia mogłoby nastąpić najwcześniej w marcu 2014 r.

Odnośnie zaś zarzutu przedawnienia roszczeń powoda przeciwko spółce (...) sp. z o.o. w L., powód wskazał, iż jest on bezprzedmiotowy, albowiem sprawa została prawomocnie rozstrzygnięta, a zarzuty wadliwego prowadzenia tamtego procesu winien kierować do spółki.

Powód podniósł, iż roszczenie dochodzone przedmiotowym pozwem powstało w okresie, kiedy P. D. był członkiem zarządu spółki, jego obowiązkiem zatem było jego zaspokojenie bądź złożenie we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki.

Postępowanie w niniejszej sprawie podlegało przepisom działu IV a – Postępowanie w sprawach gospodarczych, albowiem powództwo zostało wniesione przed zmianą kodeksu postępowania cywilnego, uchylającą przepisy art. 479¹ – 479²⁷ kpc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezsporne było między stronami, iż w dniu 13.10.2009 r. wierzyciel uzyskał tytuł egzekucyjny – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany przez Sąd Rejonowy Wałbrzychu Wydział VI Gospodarczy. W orzeczeniu tym sąd nakazał pozwanej spółce (...) sp. z o.o. w L. zapłatę na rzecz powoda (...) kwoty 40.893,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami licznymi od poszczególnych kwot częściowych od dat ich wymagalności do dnia zapłaty oraz orzekł o obowiązku uiszczenia na rzecz pozwanego kosztów procesu w kwocie 2.929 zł.

Orzeczenie nie zostało zaskarżone przez stronę pozwaną, uprawomocniło się i postanowieniem z dnia 07.12.2009 r. powyższy nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

/ nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Wałbrzychu Wydział VI Gospodarczy z dnia 13.10.2009 r. sygn. akt VI GNC 1122/09 wraz z klauzulą wykonalności k. 5/

Powód w dniu 11.02.2010 r. skierował tytuł wykonawczy do egzekucji Komornikowi Sądowemu Sądzie Rejonowym w L.. Postanowieniem z dnia 21.03.2011 r. komornik umorzył postępowanie egzekucyjne w całości z uwagi na jej bezskuteczność. Tytuł ten został zwrócony w dniu 25.03.2011 r. z zaznaczeniem kwoty 38,85 zł poniesionej przez wierzyciela tytułem celowych kosztów egzekucyjnych.

Dowód: postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w L. z dnia 21.03.2011 r. k. 7, zapisy na tytule wykonawczym k. 5 verte

Okoliczności faktyczne stanowiące podstawę prawną roszczenia powoda przeciwko pozwanym: M. K., Z. L. i S. R., na zasadzie art. 339 § 2 kpc sąd uznał za prawdziwe

Pozwany: P. D. był członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o. L. w dacie powstania i wymagalności zobowiązania tj. w okresie 14.03.2002 – 22.04.2004 r., objętego nakazem zapłaty. Sprawował wówczas funkcję członka zarządu.

Dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS k. 24-29

W dniu 20.12.2011 r. powód wezwał pozwanego P. D. do dokonania zapłaty należności dochodzonych pozwem wraz ze skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi zwłoki, kosztami sądowymi i kosztami egzekucji w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia wezwania. Pozwany otrzymał wezwanie w dacie 29.12.2011 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 19.12.2011 r. k. 18 wraz z dowodem odbioru listu poleconego k. 18 verte

Sąd zważył co następuje:

Powód wywodził swoje roszczenie z treści art. 299 ksh. Przepis ten stanowi, iż jeżeli egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania (§ 1). Jednakże członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykáže, że:

1. we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe,
2. niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania upadłościowego lub układowego nastąpiło nie z jego winy,
3. mimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego egzekucja z majątku spółki okazała się bezskuteczna. Okoliczność ta wynika z treści postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w L. z dnia 21.03.2011 r. i pozwany P. D. nie zaprzeczał, tej okoliczności.

Nadto pozwany P. D. nie podnosił zarzutów w postaci przesłanek egzoneracyjnych wskazanych w treści art. 299 ksh. W szczególności nie wskazywał, iż we właściwym czasie zgłosił wniosek o ogłoszenie upadłości spółki albo, że nie ponosi winy w niezłożeniu w odpowiednim terminie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (por. art. 21 prawa upadłościowego i naprawczego lub art. 5 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24.10.1934 r. Dz.U. 1991, nr 11, poz. 512 tekst jednolity z późn. zm. – obowiązujący w okresie pełnienia funkcji członka zarządu spółki przez pozwanego). Nie zarzucił również, że mimo niezgłoszenie wniosku wierzyciel nie poniósł szkody.

Podniesione przez pozwanego P. D. zarzuty dotyczyły roszczenia istniejącego między spółkami oraz postępowania w sprawie, w której został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który stał się prawomocny. Zarzut przedawnienia tamtego roszczenia nie może wyrzucić skutku w niniejszym postępowaniu, albowiem przedmiotem niniejszego postępowania jest odpowiedzialność członków zarządu spółki za jej zobowiązania, jako odpowiedzialność ex lege, o charakterze quasi odszkodowawczym, nie zaś istoty roszczenia objętego nakazem zapłaty. Tożsamy wniosek dotyczy zarzutu braku dokumentów w spółce (z uwagi na upływ okresu obowiązku ich przechowywania) celem obrony w postępowaniu w sprawie VI GNc 1122/09.

Jeśli zaś chodzi o zarzut, iż nakaz zapłaty został wydany w dacie, kiedy pozwany P. D. nie był już członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o. w L. i nie mógł wnieść sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, to stwierdzić należy, iż zarzut ten nie jest skuteczny. W pierwszym rzędzie bowiem istotna jest okoliczność, iż zobowiązanie objęte nakazem zapłaty nie zostało spełnione przez spółkę (...) sp. z o.o. w L. w terminie i ta okoliczność legła u podstaw wytoczenia powództwa w sprawie VI GNc 1122/00. Nie jest jednak, tak, aby tylko bezsporne roszczenia przeciwko spółce mogły być podstawą powództwa przeciwko członkom zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, tak postuluje pozwany P. D.. Nie wynika to treści art. 229 ksh. Istotne jest natomiast to, że w czasie powstania i wymagalności świadczeń pieniężnych na łączną kwotę 40.893,35 zł członkiem zarządu tejże spółki był pozwany P. D.. Zatem zasadne jest twierdzenie powoda, iż spółka (...), albo nie powinna zaciągać zobowiązania, nie mogąc go spełnić, albo spełnić świadczenie pieniężne w terminie. Pozostałe okoliczności mogą stanowić podstawę roszczeń P. D. przeciwko innym podmiotom, nie mogą zaś stanowić zarzutu przeciwko roszczeniom powoda w niniejszej sprawie. Bezsporne było bowiem, że w chwili powstania i wymagalności zobowiązania pozwany P. D. był członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o. w L.. Fakt ten dodatkowo potwierdza treść zapisów rejestru KRS.

Również zarzut przedawnienia roszczenia przeciwko pozwanemu P. D. z uwagi na upływ 8 lat „od czasu powstania kwestionowanego” przez pozwanych postępowania, nie jest zasadny.

Utrwalone już orzecznictwo Sądu Najwyższego jednolicie uznaje trzyletni termin przedawnienia roszczenia opartego na normie art. 299 ksh, wynikający z treści art. 442¹ kc, również jako roszczenia odszkodowawczego./vide: Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 07.11.2008 r. III CZP 72/08 lex 460259/

Stosownie do treści art. 442¹ § 1 kc roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym przedawnia się z upływem trzech lat od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie zobowiązanej do jej naprawienia. Zatem muszą być jednocześnie spełnione 2 przesłanki dotyczące wiedzy o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia i od tak określonej daty ustala się termin 3-letni.

Jak wynika z materiału dowodowego egzekucja przeciwko spółce była bezskuteczna w dniu 21.03.2011 r., tj. w dacie wydania orzeczenia komornika. I z chwilą doręczenia postanowienia, 25.03.2011 r. (bezsporne) powód powziął wiedzę o powstaniu w jego majątku szkody (w postaci niemożności zaspokojenia roszczenia z majątku spółki) i o osobach zobowiązanych (możliwość ustalenia w rejestrze przedsiębiorców KRS danych dot. członków zarządu dłuższej spółki). Zatem Sąd przyjął datę otrzymania orzeczenia jako chwilę powzięcia wiedzy przez powoda o szkodzie i datę sporządzenia odpisu pełnego z KRS jako chwilę powzięcia wiedzy o osobach zobowiązanych do naprawienia tej szkody. Z tych też względów powód wnosząc powództwo w dniu 16.03.2012 r. uczynił to przed upływem terminu przedawnienia roszczenia przeciwko pozwanemu P. D. jako członkowi zarządu spółki.

Zostały zatem spełnione przesłanki opisane w treści art. 299 § 1 ksh, statuuje odpowiedzialność osobistą członka zarządu spółki z o.o. (...) w L. - pozwanego P. D..

Odpowiedzialność członka zarządu za długi spółki opisana w art. 299 ksh „ ma charakter – opartej na ustawie – swoistej odpowiedzialności odszkodowawczej” (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.11.2003 r. teza 1, IV CK 266/02 lex 17282 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.01.2004 r. IV CK 176/02, Wokanda 2004/1/16), lecz sąd, przy rozpoznaniu tego rodzaju powództwa nie bada winy lub jej braku (o jakiej mowa w art. 415 kc), która miałaby wystąpić w związku z zawieraniem umowy lub brakiem jej realizacji, stanu majątkowego spółki. Bada natomiast

winę w zakresie przesłanki egzoneracyjnej opisanej w § 2 art. 299 ksh - brak winy przy niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości zarządzanej spółki i tylko w tym zakresie można stwierdzić, że członkowie zarządu dłużnej spółki ponoszą odpowiedzialność deliktową (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28.11.2003 r. IV CK 226/02 lex 17282). Pomiędzy podmiotami powstało zobowiązanie (powód i dłużna spółka) w ramach obrotu gospodarczego, a zatem odpowiedzialność członka zarządu jest odpowiedzialnością o charakterze pochodnym z tego stosunku prawnego i związanym z jej niewykonaniem przez podmiot zobowiązany (odpowiedzialność *ex contractu*). Nie jest to natomiast odpowiedzialność wynikająca z czynu niedozwolonego sensu stricto (odpowiedzialność *ex delicto*). Stąd też podobieństwo w konstrukcji przepisu art. 299 ksh i art. 471 kc (statuujących jedynie przesłanki egzoneracyjne dla możliwości zwolnienia się od odpowiedzialności w nich przewidzianej).

Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu „zgłoszenie okoliczności egzoneracyjnych określonych w art. 299 § 2 obciąża dotychczasowych członków zarządu spółki z o.o. (...) z art. 6 k.c. (w zw. z art. 2 k.s.h.) ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne” (Kazimierz Kruczalak „Kodeks Spółek Handlowych” tytuł III spółki kapitałowe). W realiach niniejszej sprawy pozwany nie przedstawił dowodów na okoliczności zwalniające go od odpowiedzialności za długi spółki, zatem sąd w uwzględnił powództwo strony powodowej co do zasady (z wyjątkiem odsetek liczonych od kwoty stanowiącej koszty procesu w sprawie VI GNc 1122/09). Na żądanie to, oprócz świadczenia głównego w kwocie 40.893,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami, obliczonymi od poszczególnych kwot częściowych od danego dnia wymagalności do dnia zapłaty, złożyły się również koszty postępowania przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu – 2.929 zł, jako immanentne elementy swoistej szkody wierzyciela (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006 r. III CZP 188/06 lex 203871). Jednakże jak wynika z powyższej uchwały „odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym przeciwko spółce koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej”). Zatem brak jest podstaw do naliczania ustawowych odsetek zwłoki od kwoty stanowiącej koszty procesu i w tym zakresie powództwo zostało oddalone, zaś o zasądzenie kosztów postępowania egzekucyjnego powód nie wnosił.

Rozstrzygnięcie przedmiocie ustawowych odsetek znajduje oparcie w treści art. 481 § 1 kc i 359 kc.

Na marginesie niniejszej sprawy odnośnie sposobu naliczania i określania żądania przez powoda w zakresie odsetek zwłoki od kwoty zobowiązania głównego przeciwko członkom zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, sąd orzekający wyraża pogląd, iż z uwagi na to, iż roszczenie oparte na treści art. 299 ksh jest odpowiedzialnością *ex lege* (vide Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006 r. III CZP 188/06 lex 203871), brak jest podstaw do domagania od powoda dokonywania kapitalizacji ustawowych odsetek zwłoki do dnia wezwania do zapłaty i do domagania się dalszych odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (kapitalizacja odsetek w znaczeniu prawnym – vide Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14.01.2009 r. III PZ 2/08, lex 784183). W ocenie sądu orzekającego, odmiennie niż zostało to wyrażone w treści uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy, jako sądu odwoławczego, w sprawie o sygn. akt VI Ga 74/12, kapitalizacja ustawowych odsetek zwłoki nie może stanowić o możliwości ich dochodzenia w procesie przeciwko członkom zarządu. Roszczenie wynikające z treści art. 299 ksh ma charakter quasi odszkodowawczy i wynika z ustawy, zatem kapitalizacja odsetek w sensie prawnym nie skutkuje powstaniem „szkody”. Zobowiązanie zapłaty odsetek przez członków zarządu dłużnej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powstaje (*in expecto*) już z chwilą niespełnienia w terminie zobowiązania przez spółkę, jednak dopiero w przypadku bezskuteczności egzekucji z majątku spółki powstaje posiłkowa odpowiedzialność zarządu spółki z o.o. Albowiem obowiązkiem zarządu spółki jest wypełnianie zobowiązań przez spółkę w terminie (umownym lub wynikającym z czynności uprawnionego – 455 kc) i na tym polega ich ewentualne zawinienie w niewykonaniu zobowiązania w terminie. Istotne może być również to, czy roszczenie jest stwierdzone prawomocnym orzeczeniem. Jak wskazuje bowiem A. Kidyba w komentarzu do art. 299 ksh (Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Tom I komentarz do art. 1-300 k.s.h. lex 2008, wyd. VI.) „ (...) w procesie, w którym powód dochodzi roszczenia na podstawie art. 299 § 1 k.s.h., przedstawiając prawomocny wyrok, będący źródłem zobowiązania spółki wobec powoda, sąd nie ma możliwości badania, czy określone nim zobowiązanie istnieje, a jeśli tak, to w jakim rozmiarze (tak SN w wyroku

z 7 lutego 2007 r. III CSK 227/06., Glosa 2007, nr 4, poz. 8 z glosą K. Osajdy)”. Zdaniem sądu orzekającego dotyczy to także odsetek ujętych w prawomocnym orzeczeniu.

Natomiast termin spełnienia świadczenia przez członków zarządu (odpowiadających na zasadzie 299 ksh) podlega regulacji art. 455 kc. W tym znaczeniu, iż po powstaniu stanu bezskuteczności egzekucji z majątku spółki, wierzyciel może domagać się zapłaty tego zobowiązania (stwierzonego tytułem wykonawczym, obejmującym również odsetki) do członków zarządu spółki i wyznaczyć im w tym celu odpowiedni termin. Determinujące znaczenie ma tutaj treść wezwania. Obowiązek wezwania do zapłaty wynika także z posiłkowego charakteru odpowiedzialności członków zarządu spółki z o.o.

W braku spełnienia powyższego świadczenia (na wezwanie) zobowiązanie uzyskuje przymiot roszczenia, które, aby było uwzględnione przez sąd musi być lub stać się wymagalne. Przy czym brak wymagalności roszczenia nie stanowi a priori podstawy oddalenia powództwa, jeśli stało się ono wymagalne w toku procesu (art. 316 § 1 kpc). Doręczenie pozwu również może stanowić o wypełnieniu uprawnień wierzyciela wynikających z treści art. 120 zd. 2 kc i 455 kc. W ocenie sądu orzekającego powstanie roszczenia przeciwko członkom zarządu spółki za jej zobowiązania (w tym i o odsetki) wynika ex lege, zaś termin spełnienia świadczenia zależy od czynności wierzyciela (art. 455 kc), lecz nie stanowi o powstaniu zobowiązania odsetkowego, bo ono z reguły jest już stwierdzone tytułem wykonawczym. Z kolei wymagalność całego roszczenia o: należność główną, odsetki zwłoki, koszty procesu i koszty egzekucyjne (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006 r. III CZP 188/06 lex 203871) zależy od czynności wierzyciela (wezwanie do zapłaty – por. art. 120 zd. 2 kc). Bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce, w ocenie sądu orzekającego, stanowi nie o powstaniu roszczenia, lecz stanowi przesłankę do dochodzenia roszczenia przeciwko członkom zarządu.

Badanie istnienia szkody zachodzi tylko w przypadku podniesienia zarzutu opisanego w art. 299 ksh. Treść art. 442¹kc nie może przesądzać o sposobie powstania zobowiązania lub roszczenia (ex contractu czy ex delicto).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Na koszty procesu złożyły się: 2.192 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłat kancelaryjnych od pełnomocnictwa oraz 2400 zł tytułem minimalnej stawki wynagrodzenia radcy prawnego liczonej od wartości przedmiotu sporu.